

[Bay.]

efter døgn prøver at lave de værste love. Hver eneste gang der er tale om noget, man egentlig er bange for at få lavet, så skal det ske ved at køre hinanden så træt, at man knap nok ved, hvad det er man snakker om.

Jeg skal ikke trække forhandlingerne ud, for i det første indlæg, jeg havde om hele denne buket, sagde jeg klart og tydeligt, så ingen var i tvivl, hvad stilling jeg havde. Også her vil jeg sige nej. Nej til, at folk, der har læst sig væk, at folk, der har muret sig inde bag tykke mure uden at vide, hvordan det ser ud i de enkelte hjem, nu igen skal til at bestemme og nu igen skal til at fjerne de sidste værn, arbejderne har over for prisstigningerne, nemlig dyrtidsportionerne.

Når jeg undlod at stemme om avancebestemmelser, prisbestemmelser osv., så var det alene af den grund, at jeg ved, det hjælper ikke en døjt; derfor ville jeg ikke stemme for, og jeg vil heller ikke stemme imod. Jeg siger nej, fordi jeg ved, at det foregår roligst — og det har foregået mest roligt i hele verden — i det land, hvor arbejdere og såkaldte arbejdsgivere har kunnet forhandle sig til det.

Det, man nu er i færd med, er også at forhindre rationaliseringer; at forhindre, at arbejdere på deres egen arbejdsplads kan finde besparelser, som de så selvfølgelig vil have en del af i lønningsposen. Man er nu ved at forhindre, at folk interesserer sig for den side af tilværelsen. Des mere dette ting blander sig i tingene, des ringere bliver det. Der er stadig væk medlemmer her i tinget, der påstår, at vi har det godt i Danmark. Ja, men det er bestemt ikke dette ting, der er årsagen til det. Det er en dygtig befolkning, en dygtig flok teknikere, der har opfundet maskinerne, der har muliggjort, at vi stadig kan have det bedre og bedre; trods politikernes dårskab, så kan det knap mærkes på folks ryg. Det, man er ved i dag, kommer til at gøre ondt på ryggen. Nu skal folk nok finde ud af det.

Derfor tror jeg modsat flere andre talere, at der skal nok være nogen, der får døje med at hæve deres fortjeneste 6 pct. Det kan bl. a. blive alle de små handlende, fordi man nu tager pengene fra folk, så omsætningen falder. Så falder deres fortjeneste i stedet for at stige med 6 pct., men sådan noget, det beskæftiger man sig heller ikke med. Sådan går

det, når man vil blande sig i tingene i stedet for at overlade tingene til de folk, der har forstand på de ting, de har med at gøre. Hvor de har hovedet og tegnebogen i klemme, hvor de arbejder med ting, de kender til hverdag, dér går det godt, men når politikerne blander sig i det, så går det skidt.

Jeg opfordrer så mange som muligt til at stemme imod dette forslag.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

På en lidt ejendommelig måde virker denne sene aftentimes diskussion lidt urealistisk. Når man hører nogle af de indlæg, der har været her, så er det, ligesom om man får indtrykket af, at de pågældende ikke rigtig har fornemmet, hvad det er for problemer, vi står over for, og hvor alvorlige disse problemer er.

Jeg skal til belysning heraf undtagelsesvis gøre et par bemærkninger til hr. Glistrup. Hr. Glistrup henviste til betænkningen og forklarede om de tanker, eller hvad man skal kalde det, som er nedfældet i fremskridtspartiets mindretalsbetænkning. Hvis jeg ikke forstod hr. Glistrup forkert, så ville det betyde, at for lønmodtagerne ville der indtræde reallønsstigninger på 10, 12, 14, 16 eller 18 pct. eller noget i den retning. For ikke at overdrive så vil jeg holde mig til, at hr. Glistrup altså mener, at virkeliggørelsen af fremskridtspartiets program, først og fremmest skatteprogram, ville betyde en reallønsstigning for lønmodtagerne på ca. 15 pct. Da lønmodtagerne udgør ca. 80 pct. af landets borgere, så vil det altså sige, at der ville blive tale om en stigning på 12 pct., hvis man regner ud, blot hvad lønmodtagerne skulle have af den samlede realstigning i det danske nationalprodukt. 80 pct. af de 15 pct. det svarer til 12 pct. af bruttonationalproduktet.

Hr. Glistrup nævnede, hvad man havde tænkt sig at der skulle gøres med øjeblikkelig virkning for folkepensionisterne, og appellerede jo dér til den velvillige indstilling, som vi alle sammen har. En forhøjelse som af hr. Glistrup foreslået ville efter en meget hurtig beregning betyde en stigning på ca. 1 pct. af bruttonationalproduktets realværdi.

Hr. Glistrup ville jo afskaffe betalingsbalanceunderskuddet meget hurtigt. Hvis jeg nu er meget beskeden og giver udtryk for,